

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/67/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612010084
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3612010084.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom, v trestnej veci obžalovaného W. B., na hlavnom pojednávaní dňa 08.06.2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

W. B., I.. XX.XX.XXXX v Bánovciach nad Bebravou, trvale bytom Z. I. Z., G. H. XXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava

uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/67/2012-103 zo 17.04.2012

v bode 1/ a 2/ rozsudku

pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, Tr. zákona a § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 2T/135/2011, zo dňa 10.01.2012, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 2T/135/2011, zo dňa 01.04.2015, právoplatným dňa 02.04.2015, ako aj uložený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 8T/104/2011-92, zo dňa 28.09.2011, tiež všetky ďalšie rozhodnutia na výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatných častiach zostáva rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/67/2012-103 zo 17.04.2012 n e z m e n e n ý .

o d ô v o d n e n i e :

Na základe návrhu na schválenie dohody o vine a o treste prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 427/11-34 zo dňa 27.03.2012 v modifikovanom rozsahu prokurátorom na verejnom zasadnutí

dňa 17.04.2012 súd potvrdil rozsudkom č.k. 2T/67/2012 schválenie dohody o vine a treste, pričom obvinený bol uznatý vinným na tom skutkovom základe, že 1./ dňa 22.07.2011 v čase okolo 9.00 hod. prišiel v B. I. U.. Č. XXX/XX za poškodenou F. W., ktorej sa predstavil ako pracovník energetických závodov a uviedol jej, že má strašne vysoký odber, skontroloval elektrospotrebiče, podišiel k poistkovej skrini a uviedol, že je stará, nevyhovujúca a nebezpečná a treba ju ihneď vymeniť a zaplatiť, pričom oproti vystavenému príjmovému pokladničnému dokladu prijal od poškodenej hotovosť 214,- € a uviedol, že poistkovú skriňu jej príde vymeniť dňa 26.07.2011, čo však do dnešného dňa neurobil, nakoľko sa nejednalo o zamestnanca elektrární, čím svojím konaním spôsobil F. W. škodu vo výške 214,- €, 2./ dňa 25.07.2011 v čase okolo 13.30 hod. prišiel v B. I. U.. V.M.É. XX/XX za poškodenou O. B., ktorej sa predstavil ako zamestnanec Západoslovenských energetických závodov a uviedol jej, že má veľký nedoplatok za elektrickú energiu, ktorá je zapríčinená chybným elektrospotrebičom, preto po kontrole chladničky a poistkovej skrini uviedol, že sa prehrieva kompresor na chladničke a je potrebné vymeniť poistkovú skriňu za novú, ktorá stojí 200,- €, avšak poškodená nemala takú finančnú hotovosť, preto dala obvinenému 100,- € ako zálohu, ktorý jej následne vypísal príjmový pokladničný doklad oznámil jej, že dňa 26.07.2011 jej príde vymeniť novú poistkovú skriňu, kde jej vystavia aj faktúru a doplatí zvyšnú sumu, čo sa však do dnešného dňa nestalo, nakoľko sa nejednalo o zamestnanca elektrární, čím svojím konaním spôsobil O. B. škodu vo výške 100,- €, čím spáchal v bodoch 1/ a 2/ pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, za čo bol odsúdený podľa § 194 ods. 3, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, ods. 7, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 a § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 60 (šesťdesiat) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výrok o treste uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 2T/135/2011, zo dňa 10.01.2012, právoplatným dňa 10.01.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň súd rozhodol o nároku poškodených na náhradu škody.

Na návrh odsúdeného bola uznesením Okresného súdu Partizánske č.k. 1Nt/2/2014 zo dňa 28.05.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23Tos/82/2014-55 zo dňa 23.07.2014 podľa § 394 ods. 1 per analogiam, z dôvodu uvedeného v §41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. povolená obnova konania a zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/67/2012-103 zo dňa 17.04.2012 ako aj výrok o zrušení skoršieho trestu uložený odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 2T/135/2011 zo dňa 10.01.2012.

Pokiaľ súd rozhodne o povolení obnovy konania a zruší pôvodný rozsudok len čo do výroku o treste, napriek tomu, že koná na podklade návrhu dohody o vine a o treste, nie je povinný vrátiť vec do prípravného konania. Predmetom opätovného návrhu by v tom prípade bola obžaloba len čo do trestu či návrh dohody o treste. Súd má za to, že postup podľa § 404 ods. 2 Tr. poriadku druhá veta, prichádza do úvahy v prípade zrušenia právoplatného rozsudku ako celku, teda aj čo do výroku o vine, čo vyplýva z doslovného výkladu tohto ustanovenia, nie v prípade, ak súd ruší len výrok o treste /nie rozsudok ako celok/, na podklade návrhu a dôvodov obnovy konania, ktoré sa k výroku o vine nevzťahovali. Tu je potrebné uviesť, že hoci má možnosť obvinený nesúhlasit' s konaním o dohode o vine a treste, čo aj len v otázke výšky trestu, čo má za následok, že tento osobitný druh trestného konania nemožno aplikovať, tak takáto možnosť už neprichádza do úvahy pokiaľ dôvody, ktoré viedli k úspešnému využitiu mimoriadneho opravného prostriedku sa týkali len výroku o treste. Pokiaľ sa obvinený k trestnej činnosti priznal a v tejto časti je rozhodnutie právoplatné, opätovné konanie o dohode o vine a treste by viedlo k porušeniu zásady ne bis in idem. Tu je potrebné uviesť, že nie len priznanie obvineného je nevyhnutným predpokladom na schválenie dohody o vine a treste, ale aj to, že je primeraná spravodlivá a výsledkom zákonného trestného konania, preto by ju súd nemal schváliť ak priznanie obvineného záviselo len od výšky navrhnutého trestu, hoci by trestná činnosť nebola preukázaná dôkazmi získanými v prípravnom konaní. Z tohto istého dôvodu by sa však nemalo priznanie obvineného považovať len za priznanie iba pre účely navrhutej pôvodnej dohody o vine a treste a umožniť tak opätovne obvinenému posúdiť či sa cíti byť vinným. Takéto rozhodnutie už obvinený urobil, pokiaľ existujú iné nové skutočnosti, ktoré by viedli k inému rozhodnutiu o vine, tieto sú dôvodom obnovy konania, takouto novou skutočnosťou nie

je prípadné rozhodnutie, že sa obvinený vinný necíti lebo mu môže byť uložený trest v inej výmere a to nie vyššej ako v pôvodnom konaní, preto má súd za to, že povolenie obnovy konania vo veci v ktorej súd potvrdil rozsudkom schválenie dohody o vine a treste, nemusí viesť k vráteniu veci prokurátorovi, ale závisí na dôvode obnovy konania, ktorý sa môže vzťahovať aj len na rozhodnutie o treste.

Na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2014 a 08.06.2015 súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, čítaním oboznámil podstatného obsahu spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/67/2012, Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1Nt/2/2014 spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 2T/135/2011, spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/104/2011, rozhodnutia vo veci samej, nariadenie výkonu trestu, správy o povesti obžalovaného, aktuálny odpis z registra trestov, hodnotenie odsúdeného počas výkonu trestu, návrh a rozhodnutie o povolení obnovy konania.

Po povolení obnovy konania pokračoval súd v konaní v rozsahu určenom rozhodnutím o povolení obnovy konania podľa § 404 ods. 2 Tr. poriadku.

Obžalovaný v záverečnej reči a prostredníctvom obhajcu uviedol, že navrhuje, aby súd podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou vo veci 2T/135/2011 je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Obžalovaný oľutoval spáchanie trestnej činnosti, a uviedol, že počas výkonu trestu sa poučil.

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 2T/135/2011, zo dňa 10.01.2012, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 2T/135/2011, kedy súd rozhodoval po povolení obnovy konania opätovne o treste dňa 01.04.2015, právoplatným dňa 02.04.2015, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený za použitia § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Ružomberok zo dňa 28.09.2011 č.k. 8T/104/2011-92, právoplatného dňa 28.09.2011.

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 8T/104/2011-92, zo dňa 28.09.2011 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ , § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa správy o povesti mesta Bánovce nad Bebravou z 12.02.2012, na obžalovaného nie sú evidované žiadne sťažnosti od občanov, na predvolane úradu nereagoval, na aktivačných prácach nepracuje.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný pred spáchaním skutku v tejto veci doposiaľ päťkrát súdne trestaný za úmyselné trestné činy, z toho v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/133/2005 z 14.11.2005 bol odsúdený pre trestný čin podľa § 247 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona účinného do 31.12.2005 na trest odňatia slobody na 10 mesiacov so zaradením do II. NVS. Trest vykonal dňa 20.10.2006. Trest odňatia slobody za úmyselný trestný čin vykonal aj vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5T 144/2005 dňa 17.06.2008.

Z hodnotenia odsúdeného z ÚVTOS a ÚVV Ilava z 04.09.2014 vyplýva, že do tamojšieho ústavu bol premiestnený dňa 18.10.2011, správanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, bol 3x disciplinárne odmenený, disciplinárneho previnenia sa nedopustil. Dňa 27.08.2014 bol z dôvodu verbálneho konfliktu so spoluodsúdeným preradený na pracovisko s dozorom v ústave, kde ručne šije obuv. Vzťahy s vonkajším prostredím udržiava sporadickým, pozitívnym korešpondenčným kontaktom s matkou a súrodencami.

Podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni z 05.06.2015 odsúdený bol zaradený do zamestnania tak počas výkonu trestu odňatia slobody ako aj po prepustení na slobodu v spoločnosti SPAREX SLOVAKIA, spol. s.r.o. so sídlom v Bánovciach nad Bebravou od 18.12.2014 do 31.12.2014 a od 07.01.2015 do 18.02.2015.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestu uvedených v § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a ako aj možnosti jeho nápravy.

Vzhľadom, k tomu, že obžalovaný spáchal obidva útoky pokračovacieho prečinu v tejto veci skôr (25.07.2011) ako mu bol oznámený rozsudok vo veci Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 2T/135/2011 ako aj vo veci Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/104/2011 súd pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zákona a ukladal trest súhrnný. Nakoľko ukládanie súhrnného trestu prichádzalo do úvahy aj vzhľadom k odsúdeniu v trestnej veci Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/104/2011, súd za použitia § 42 ods. 2 Tr. zákona sa zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 2T/135/2011, zo dňa 10.01.2012, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 2T/135/2011, zo dňa 01.04.2015, právoplatným dňa 02.04.2015, ako aj uložený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 8T/104/2011-92, zo dňa 28.09.2011, tiež všetky ďalšie rozhodnutia na výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad

Súd pri ukladaní trestu prihliadol k jednej poľahčujúcej okolnosti a to, že obžalovaný k trestnej činnosti priznal a úprimne ju oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zákona) no ku dvom priťažujúcim okolnostiam, pretože spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.), a to tromi skutkami troch úmyselných trestných činov z toho sú dva prečiny a jeden zločin. Zásada zákazu dvojitého pričítania nebola porušená, pretože obžalovaný spáchal viac ako dva trestné činy viac ako dvoma skutkami. Súd zistil aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, pretože bol už za trestný čin a to úmyselný a proti majetku pred spáchaním trestnej činnosti v tejto veci odsúdený. Pri ukladaní trestu pre zločin a viac prečinov spáchaných viacerými skutkami podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom od 21.12.2012 súd aplikoval § 38 ods. 4 Tr. zák. a vychádzal z prevahy priťažujúcich okolností. Za prevahy priťažujúcich okolností a použitia asperačnej zásady v účinnom znení § 41 ods. 2 Tr. zákona tak súd pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby 4 roky a 8 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov. Súd považoval trest na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby za primeraný okolnostiam spáchania trestnej činnosti a jej závažnosti, a osobe páchatel'a keď zohľadnil dobré správanie obžalovaného počas výkonu trestu, ako aj to, že sa ihneď po tom ako bol prepustený z väzby vo veci Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 2T/135/2011 zamestnal. Súd však nemohol neprehliadnuť skutočnosť, že obžalovanému, ktorý sa už v minulosti dopustil úmyselnej trestnej činnosti a to majetkovej, pričom mu bol ukladaný aj nepodmienečný trest odňatia slobody, ukladá trest súhrnný za ďalší pokračovací a to pokračovací prečin. Súd tak nemá za to, že by obžalovaný mal požívať benefit (vyplývajúci len z toho, že vznikla opätovná zákonná možnosť preskúmať výrok o treste) spojený s upustením od ukládania súhrnného trestu, pretože trest ktorý bol doposiaľ ukladaný nie je tak vysoký, aby sa jeho výška zdala dostačujúcou (3 roky a 5 mesiacov). Zároveň bol súd viazaný výškou trestu v pôvodnom konaní, ktorá je maximálnou výškou, ktorú súd môže po povolení obnovy konania v prospech odsúdeného uložiť.

Pokiaľ by sa obžalovaný domáhal opätovného použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., argumentujúc použitím ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zákona pri ukladaní trestu v pôvodnom rozsudku, tak je potrebné uviesť, že práve uvedené ustanovenie zmiernilo trest, ktorý by inak podľa v dobe ukládania trestu účinného ustanovenia § 41 ods. 2 bolo možné uložiť (pokiaľ by súd pôvodne nepoužil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu ukladal by súhrnný trest prevyšujúci 82 mesiacov odňatia slobody), súd tiež v tom čase vzhľadom k prevahe priťažujúcich okolností v súbehu s aplikáciou asperačnej zásady aplikoval § 38 ods. 7 Tr. zákona. Tak ako súd môže použiť ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu ak aj v pôvodnom konaní nebolo použité, ak sú na to splnené zákonné dôvody, tak ani nie je nárok na automatické znížovanie výmery trestu, ak v pôvodnom konaní bolo použité ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona či v konaní o dohode o vine a treste § 39 ods. 4 Tr. zákona. Účel ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu je zmiernenie neprimeranej prísnosti trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom vzhľadom k okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a a v prípade skoršieho rozhodnutia zmiernovalo práve prísnosť asperačnej zásady. Súd pri ukladaní trestu nezistil žiadne dôvody na uloženie trestu v nižšej výmere ako je dolná hranica upravenej trestnej sadzby.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin ako vyplýva z odpisu z registra trestov obžalovaného, súd obžalovaného pre

výkon trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Keďže uznesením Okresného súdu Partizánske č. č.k. 1Nt/2/2014 zo dňa 28.05.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23Tos/82/2014-55 zo dňa 23.07.2014 , súd rozhodol o povolení obnovy konania a zrušil len výrok o treste, v ostatných častiach, čo sa týka výroku o vine ako aj náhrade škody, zostáva rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/67/2012-103 zo 17.04.2012 nezmenený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.